

Andrzej Hunicz

Biecz, pow. Gorlice

Informator Archeologiczny : badania 7, 237

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz.
Finansował WKZ w Rzeszowie. Pierwszy
sezon badań. Dom z basztą. Okres śred-
niowieczny i nowożytny.

Badania prowadzone przy Domu z basztą miały za zadanie dostarczenie szczegó-
wych danych, które pozwoliłyby opracować wnioski konserwatorskie do projektu zagospo-
darowania otoczenia.

Wykop I założono przy północnej ścianie przejazdu w celu przebadania łuku, który
wstępnie interpretowano jako element okienka piwnicy. Badania wykazały, że znajdował
się tu kanał ściekowy zbudowany z płyt kamiennych, który doprowadzał ścieki poza
wał ziemny. O istnieniu podobnych urządzeń świadczy dokument archiwalny z 1630 r. . .

Wykop II usytuowany został przy południowo-zachodnim narożniku budynku w celu
znalezienia relikwów wieży narożnej, za której istnieniem przemawiają dane ikonografi-
czne. Relikwów wieży nie stwierdzono.

W wykopie odsłonięto fundament wschodniej ściany budynku oraz interesujący
układ warstw kulturowych. Z zabytków ruchomych na uwagę zasługuje ceramika, która
datuje poziomy osadnicze od przełomu XIII/XIV w. do XVIII w.

Wykop IV założony po prawej stronie od wejścia głównego miał na celu uchwyce-
nie poziomów użytkowych. Odsłonięto tu na głębokości 35 i 59 cm dwa poziomy bruki
wykonanych z płyt piaskowca i pojedynczych kamieni otoczaków.

Wykop V i VI zlokalizowane zostały w południowo-zachodniej części obiektu -
przy baszcie.

Odsłonięto tu mury przedbramia, brukowany poziom dojazdu oraz relikwów bramy
z częściowo zachowanym progiem. Te elementy fortyfikacji powstały w okresie wcześ-
niejszym, ale ostateczna ich forma pochodzi z początków wieku XVII, kiedy to nastąpi-
ło połączenie budynku z bramą i murem obronnym.

Wykop VII poprowadzony został od południowego lica muru obronnego do stoku
skarpy.

Analiza odsłoniętych nawarstwień i licznie występującego materiału zabytkowego
pozwala odtworzyć poziomy użytkowe zarówno z czasów budowy murów obronnych,
tj. z przełomu XIII i XIV, jak też z czasów późniejszych. Ustalono tu między innymi
konfigurację terenu w pierwszej ćwierci XVII w. , kiedy to nastąpiło połączenie stoją-
cej pierwotnie oddzielnie kamienicy z basztą i z murem obronnym. W wykopie odsło-
nięto fundament przypory, która była niegdyś funkcjonalnie związana z południowo-
wschodnim narożnikiem budynku. Fundament posiada odsadkę na głębokości 155 cm,
która odpowiada poziomowi użytkowemu z czasów budowy przypory.

Wydaje się rzeczą konieczną usunięcie z obiektu późniejszych nawarstwień gru-
zowych, co pozwoli ukazać elementy fortyfikacji tj. przedbramie i bramę. Niezbędne
jest także usunięcie gruzu zalegającego przy południowej stronie muru obronnego. W wy-
niku nagromadzenia gruzu z kolejnych remontów powstał tu szeroki taras sprzeczny
z obronnym charakterem tej części zespołu.